

გაბის მიყვებ. 12 ნომერს, დილის 4 საათზე, მოინდინის მოუხადე, პარკებში დაკრული და ჩალოცული კაცი იპოვეს, რომელიც მარტორბოვი აღიწინა. პოლიციის ეჭვი სომეხებს მიეძღვნა და ისინი მიტანილი.

მეფისპალოს საქმე. ანოკიას დეპუტატი აუწყებენ ახალციხის, რომ ბრალდებული მეფისპალოს საქმის თაობაზე გამართლებულ იქნენ.

მთავარ-მართებლის სასწაოს წყება. ს. ნ. ი. პრიბილი, რომელიც გავრცელებულია ბორჯომის მხარეში იქ ყანალების წინააღმდეგ ზომების მიხედვით და აგრეთვე მახრის პოლიციის გამგებლის სარევიზიო, ამ ვაშალ ათავის მინდობილების ასრულების და მალე ვაშლებზე გაბერაჩის სხვა მხარებში.

გაბის უფრავისა და მისი ვაჟის ქაქუჩა. მოსკოვის ქაქუჩა ვედიანს ტელისის შუა ქალაქის ქუჩის, სადაც აგებულია მრავალი საბოლოო სახლები და ცხოვრობენ მრავალი წარჩინებული პირი. ყველის მოცხებში ამ ურცხვი სახლებიდან ქაქუჩის შუა შემოსავალი ექვემდებარება წარმოდგინეთ, აქ ივლისშია ტალახში ცივი ვაილის, ისეთი უკუდი გუნჯა. ამ ვისი შუა მთავრებიდან ჩამოიღეს პატარა წყარო, რომელიც უშავაჩესი მიგზის ამ გზის გაფუჭებისა. ამ გზის ზემოთ ცხოვრობენ მუშა ხალხი, მრევლები და სხვ., რომელნიც წავაგს და ნარეცხს ამ წყალში მუხანს და ასახუნ, რის გამოც უარს ეს ნა, რომ გავლა შეუძლებელია. ნუ თუ ქალაქის შემგობა მოვალე არ არის, რაიმე ზომების მიღობს ამ უსუფთაობის მოსაპოვად.

ქაქუჩისა (გორაკი) ამ თვის ათს, ქაქუჩის წინადასი გორაკის ეკლესიაში, ტაძრის ღრესა-საწილის გამო შორეული ბრძანდებობა მაღალყოფილ უსამრდელი მოცილი არხიების კომისი ფლანდრე რაიონდრე მდღედების თანხლებით. წირვის დროს გალობდა რარი ხორი, ერთი რუსული თეთი გეზარხისა და მორეცე ქართული. ქაქუჩის ეკლესიის საკუთარი ხორი ვაჭრებს და ქაქუჩის მებრძანების შემდგარი, ბონადირაშვილის ლიტურგიაში, რომელიც მომეტეულ და ნაწილი წარუდგინა და ქართულ ენაზე და რასაქრეგული აგრეთვე ვალობა ქართული ენაშია. ამ უკაც ამ დღეს ცუდი ამნილი იყო, საშრობელი წყობა და ტალახი მაგარად ხალხი მიწის ბორობა და

ესწრო. ქართული ვალობაში დიდა დატკობი მსმენელი, თვით მათი მეუღლები სამომავლად წყნარა და სუფთა ხმებით ქართული ვალობის სწენით და თავისი მშვიდობიანობის, მამობრივის და მწყინადების სახით უფლებად ყველა მსმენელი მამაშვილის სიყვარული, წირვის ბოლოს, იმ დღის მესამედი განობიერი სიტყვა წარმოესთქვა. ქაქუჩის ეკლესიის წინააღმდეგ მარკო ტუცენლაძემ, რომელმაც დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა მსმენლებზე. წირვის შემდეგ, მათი მეუღლები წინასილი სახლდელე რეზიფით შებძანდა ხსენებულის ეკლესიის ახლად აშენების საპროექტო სკოლაში, სადაც ვადაიხის პარკისი და ვაუერახა ახალი წერხა. სკოლის კურატორებს დასწრენ: მზრუნველი სკოლის ანგინა მუხრან ბატონისანია, საგვარდნო მარტოული სკოლების ახლადმშენებული ტატიშვილი, ი. ახლადმარია, რექსანდრე ირაკლის ძე მუხრან ბატონი, ალექსანდრე მიხეილასძე მუხრან-ბატონი და ბანი არჯვანიძე, ცვალა ნასიამოვანი და მაღლობდნი დარჩენი სკოლის სიმშენებლებზე. ახლად აშენების სკოლის სიუარბოთქუანი ერთად ამშენებდნენ: მირთაპოლიტის ვილიმარის გამომავალი მაცხოვრის ბატო, საქართველოს დიდება სახინანისა, მუხრანის ბატო, წმ. ნინოს ბატო, სურათები ძველის ახლის აღმშენის სტუდორის, სურათები რუსების სახეგო სახელოებისა - იმვე რატორის ნიკოლოზის და დედოფლის მისისა, აიბიბეიძისის ფლანდრე, ბნის აიბიბეიძის და მზრუნველის ენგინა მუხრან-ბატონის ნინოსი. შემდეგ სკოლის კურატორებს, მათა მეუღლები შეჩო ჩამოთვლილი პირები, ისინილა წინააღმდეგის მარკო ტუცენლაძისას და სიდილის ბოლოს ერთხმად დიდ მაღლობა უძღვნეს მღვდ. ტუცენლაძის იმ დღის შრომის და ღვაწლისათვის, რომელიც მას მიუძღვის საყვედროში შემდგომი დღისათვის, რის შემდეგაც დიდ მაღლობდნი და მასიამონენი დაიშალნენ.

საქმე. წარგაგვის საქმე სახეების ვარჯიხაში, როგორც კავკასიის სწორე სოხუნიდან, მოსკოვის უნივერსიტეტი კანცელარობის სახელისა თუხრანის და უმართებულესი სინდის ბრძანება სოხუმის ვარჯიხაში წარუადოცივის წარუადოცივის შესახებ. თანახმად ამ ბრძანების, იმ სასწრელებში, სადაც რუსები სტოვობდნენ, წარუადოცივა სტოვობდნენ უნდა იყვნენ; იქ, სადაც აფხაზები სტოვობდნენ, სტოვობდნენ უნდა

იყვნენ წარუადოცივა, რადგან აფხაზები საყვედროში წიგნები ზარმარებილი არ არის, ლოცვები კი, რომლებიც უკვე თარგნილია აფხაზურად, ამ ენაზე უნდა იქნეს წარმოთქმული ეკლესიაში; რაიც უფლებად იმ სასწრელებში, სადაც მღვრელები სტოვობდნენ, უწინადადის სინდის სტოვობდნენ აფხაზებთან, აქ ქართული უნდა იქნეს წარუადოცივა. სიხეზებულები, რომლებიც აფხაზურად არიან ქართულ წარუადოცივაში, იმდღე, მალე იცინებდნენ იმ იმ დღეს, რომ დღობიერი თავის საშობლო ენაზე აღიღონ.

ახალ-სენაქი. ვაჟე ნიქისას ცანქა. 9 ნომერების აქვთ ისეთი დონიერი ამბობავლების ქარი ჰქირად, რომ დღის ხეგის ძირიანად აქცეულა. ჯრჯ სენაქილებს ამ აუვის ამავე ამ ქონიდათ დაიწყებულთ, ვილაც ბორტოშოქმელებს დღესის უკან ზურგულით გავეხდულს დღის ბოქვას ნავითი შუაგულეთი ფურთოლი მისცა საღაობს ათ საათზე. კიდევ მაღლობა დღესობა, რომ დროზე ვაგავს, თორემ თქვენი მებრია, მთლად ვადიბებოდა მთელი დღი, ისეთი ავიღებ თუ ვაკეთებდელი ეს მაშალა ნუ თუ ვიდა მიიქცე უყრს არ გაიბერტეს აქუარი პოლიცია და დაბის დედა-ბოძი-დებუტინი... სასურველია აქუარა პოლიცია ამ მტერ უყრადღება მიაციოს დასას ქარიანობის დროს, თორემ აფხაზებს, ავი საქმე, ურჩიანი სულსა გულსა, ამოიხს ანდახა და ჩვენც ვეგბე ნაკარტუთი ვეპოციონთ, თუ ჯგერაფა უყრადღება არ მიგეცა ამ ვარგებობას...

უხუარაბს კანასი გსახე. 10 ამ თვის, საბუნჯიანად ერთის ვერის მამილეთ სახარეო მატარებლის ვაგონისა ნ. ნოსტრის მტოვრები ვიორე სოლომონია. საბოლოოს დარჩა ოთხი მცირე წლივანი ბავშვი, დღდა და ცოლი, რომელიც იმედი განსვენებული იყო.

ს. მ. მარტოილი. სადგისაწყული ბარჯიხასა. დღეს რა და თვის მარტოების პირველი მონასტერში შემდგომ ლიტურგია და იუბილიარის ორმოცდაათი წლის მნიშვნელობაში მოლოწყობა მოკლე სიტყვის წარმოთქმის მარტოების საზოგადოების თან დასწრებით მოხდას და მარტოების საბოროს კრებოლითა თან მსახურებით ბლოლონი მღვდელე ჰატიბოტ ვაჭრეობის ვიერ პარკოლიანი იქნა ვადაბილი 50 წლის სახელმწიფო დაწინაშელებში ყოილ მსახურის იუბილიარის იმისი უმღელესობის

დღილი მოავრის მიხედვით ნიკოლოზის დასაღვრებლად. აგრეთვე ვადაბილი იქნა პარკოლის იმეც სოფლის წინა საცავ-სამაშობებელი და ორთვეც ირ-ორ კლასიან საზრეული და სამინდრო სკოლებშიც.

საბა. ჯუმათი (გურია). სასწარო გრძობება. სადგურ ჯუმათიდან ერთი ავაქარიანია ანტონის ფურცელი შემწეობით საყვედროს აცხადებს სამრევლო სკოლებზე. ეს საყვედური პირადათ მე მებებს, როგორც ადვოკატი მღვდელს და ამისთვის უფორილესად ვთხოვ, ბანი რედაქტორი, სიმართლის ანგაგნაზე აღგოლი დაფთოთ ამ წერილს.

1894 წელს ახლად ნაყრობის, უსახლ-კარბამ და უცხო სოფლები გაღმობეყრული მღვდელმა ვაწვილებს თავი უსუფრე და უსახილოდა გეკ-ტობი ოღის ქვეშ, პოლიტოში, ავიდ იყო თუ კირავი, დღის წყევლებით ბავშვებს წერა-კითხვა ვასწავლებ; შობობობსა სკოლის სურელი აღდგომი. შემდეგ 1895 წელს სადგურის იურისმს, ბნაჩა ვაჭურაბ, მოიხდელი სახი სკოლა სადგურის ვაჭურა. ამ აზრით ერთ დღეს ბ. გაბუნია, სახეჯობამდ მე მღვდელს ჩამოვიარეთ და ფულები შევკრებით. შერგობდა 19 მან. და 60 კა. შემდეგ მღვდელმწიფისა და: სახეჯობამდ 5 მ., ო. ტულუმისა, მ. თხზავას, ი. ლობოვრდინისა და ყ. ტულუმისაგან სახმანს მანათი და იაობა თაობაკობდა 60 მან.; ვარა დასას შევკრებით სადგურის მოსახლები პირადათ 12 მან.; ბ. მ. თ. გაბუნისა და მ. ახლადმოლოზისაგან მან მანეთი; ყ. ნიქიასგან 2 მ., მ. გოგუსა და მ. გოგინიაშვილისაგან ოთხი მანეთი; ვახლი ლალოისაგან 3 მ.; ვარეუ პირადათ 6 მან... ი. კუჩინისაგან 3 მ., ი. სენარევილისაგან 2 მ., ყ. ლოლოისაგან 1 მ.; სულ შესება 37 მ. და 60 კა. (ხალხში მებებს, ბნ გაბუნისა ხელთ ნაწერი). ამ ფულიდან 80 მან. სკოლისათვის სილი ვიყიდ; ოთხი ვიორად შევებით ჩამოვიტანე უფსაობა, აღგოლი სკოლის დასაღვრებად დღეს. ტულუმში მითავაზა, სანამ სლო აქ იქნება. სკოლის დასაღვრებად ოსტატებს მივეცე 13 მან. დასაღვრებად 16 მან. (არ ღვდებოლობ სახეში წარღობა-სარჯებს), სკვირების საღაბ სკოლაში და სკოლის დაღობა 20 მ. (ყველის ნაყოლია მებებს). ესლი ვკითხობ ბნ მოვაჭრეთაგან-მისი 19 მან. და 60 კა. ამდენის ყუფა შეეძლო? რაც ვიყიდ, განა ყველაფრის კარვად არ ხედავს; მინაქ

თეატრის მატარნი

შემაინი. ქართული წარმოდგენა. ქუთაისის საზოგადოება წინასწარული წარმოდგენა მოუწოდებდა მოვლად. მან შესწავლის უკისრის ქართული თეატრის საქმის წარმოება: 28 ოქტომბერს სტუდენტის დასწყებულად დადგეს შილოდრის 8 მოქმ. ტრაგედია „ყუჩები“.

წარმოდგენა უსტარდა და უფერულად ჩაირა; მან შესწავლილი ნეგულტებიც თამაშობდა ფრანკ მოარის როლს და კარგად ჩაატარა მესხეთ სურათი; ამოღას როლიში კარგი იყო ქ. მხედვი; დანარჩენ მსახიობებს ეტყობოდათ დახარება როლის გადათქმეში, რომელსაც ცხადად ვერც კარგად ითავი გაუფერებარი ლადაჩი. კარლ მოარის მომლოცვა: „ჰოი აღმნიანი...“ საზოგადოებას სიცილი გამოიწვია, კარგი იქნება მ. თუთაშვირის თავის შესავარდ როლებს შევხედეს ხელს. მ. ნიკოლაძის ლადაჩი არაჲს ეყურებოდა და თითონ-იკი სწორად ეკითხებოდა სუფლირის: ა? მეორე როლების მოთამაშეთა შორის ერთი „ჰაქმადანტური“ გიოს და, რა თქმა უნდა, რომ თამაშე შესაფერი იყო. ბოლო სურათში დანდეს მტრად დაავიანდა გამოსვლა და მ. მესხი შილოდრე უცხედრო სიტუაცია მომართა თავისი მომლოცვა: ვილადეს „სინ“-თი ეს პიესა წამოიქმთახს, მაგრამ იმეორე სიტუაცია ისა და შეხედებია.

8 ნოემბერს გამართეს მეორე წარმოდგენა „სამშობლო“ მ. გენერლის მომართობით; ამ ეპოქებზეც უფორ უფერულად ჩაირა, მხოლოდ მან მოქმედება ამათიოზმა კარგ შეამატებდა იქონია საზოგადოებაც. მესხი შეილო (ლევან ხიმშიაშვილი) საუცხოვლო თამაშობდა, მაგრამ, ზვენ და სავალიად; ხმა ვერ შესწევდა. მ. გამყარლიძე სიმონ ლეონიდის როლს კარგად თამაშობდა და ჩვეულებრივ მახვდა ქ. თუთაშვიანს. ქ. მხედვი-მეორეც, ბალანტიან-გოგია დიკვიანი, ნემო-შაპო, ვერ გრძობდნენ თავიანთ თავს ჩვეულებრივად თავის უფლად; ფიოსის როლს ასრულებდა ჩვეულებით ქალი და ანდრეასის პარტიანის ქალი. ყველა სუსტიდნენ, მტკარე უკანასკნელი.

მ. ბალანტიანემ მას წინად (გაზეტის რევიუს ფურცელში) საყვედური შემოიტანა, რომ ქუთაისის მცოდნე კომისიის წევრებმა უარი განაცხადეს და ახლდნენ არავინ არაინ ამ საქმის გაშროლონი, ამ საყვედურის მიფერი უჭკობესი იქნებოდა თავის ამხანაგები დეარბინისა, რომ გულმოლოდინდ

კიდევ რად მეთიობება, სად დაიხარავი ჩვენი 19 მან. და 60 კაცი-რომ და დაიხარავი ვი იცის, მკობრამ ჩვენი დახარავი უნდა, თომ თავისი შეილის განახარად სახლთისთვის ირი ვინაში უნდასწრაზინა. მანი მოვარდეთავანი რატომ იმის-ი არა მეთიობებს, თუ 37 მ. და 60 კაც. გარდა სად ვიშოვენ სკოლებად დასახარავი ფურს? ამაზე უკანასკნელი, რომ ჩვენი ვაცეთეობა ჯიბე 91 მ. და 40 ქ. მომარე და მისი შეილის კასხეხე...

სხვა, კავრთავიანი, „უკუ-უკუ“ თუ უკუ-ქ. ხანძარება: „ნუ ჩარხიონთა“. მანიონა, წყნის გამიყველ უნდაჩი ნუ სკობრა! იმისათვის ვაგუცა მინა. მაგრამ ხნის ვაცეთეობის ხომ საბოლოო დავკობდითა... გარდა ამისა ნუ დავიწყებთ თავის დაბარება: მხალ ვინას ახალი კეთილი საქმისათვის (როგორც სკოლა) უკანასკნელი გროში არ დავიშურეთა... ა დათვი და კვლი! უკრავიონობით თვეწვან არაფერი მახსენს, ვინად ვინას: ერთი თვეწვანგან ვასულ ზამთარში გაშიშვლებულ სპეცერით 7 წლის შეიღრის სკოლის სიდა, მეტი სკოლაში და კვლი: რა უცუვი ჩემი ერთი მიტერი შემაინი, წლითარის წყობა: ერთი ლერი უნდასწრაზინის უნდასწრაზინის სიცილიში ფიხი ჩაბამეფა!

რაც შეეხება იმას, რომ ახლად ვროლოდა მეტროსა სკოლის შესახებ, ამაზე ვიღობარე თავს დანაშაუდ, რადგან ვინაობის გამო გული იმდენად ვერ გამოიბინა, რომ რაც ტრირით ვიხედ სკოლის შესახებ, იმაზე მეტი ამეფია. ბოლო არა შეეხება თვეწვის ბრძანებას, რაც მე-სხვის საქმეს ვეპირებოდა, მანი, მართალი ბრძანება, მაგრამ ჩემი პოტიონი ნაყოფიც მომიწყვეტია და საზოგადოებისათვის უნდასწრაზინა, თვეწვი-ს სკოლის შემაინტრინე, მაგრამ მისი იმეორებისათვის ვერცა ამ არ მტარკავდა.

მოდელი 5. ვაჯიფიშვილი

*. ლ. სანძინი. ვაჯიფი. ერთი ვიბარე მეტია, რაც სახერხემო ეკაცილი ვანდა. ერთი უკვე იმისეპარულ და სამი ვანდა. ზომა ამ სხვის წინააღმდეგ ვერ არავის არა-ფურე უნდაირი. ვევილის ამკრელი კაციც ერთ ვეშოვინა, რომ ამ უბნობა და ტეტყარი საშუალებად დაეკეთებოდნენ, სახერხე ისეთი მრავალხალხოვანი დაბა, რომ თუ აქ ვადიდებდა სენმა ეთიღებოდა ხასიათი მიიღო, დიდ ზარალს მოიტანს, მით უმეტეს, რომ ამ დაბაში ნუ ერთი ერთკლასიანი საშრეკლო და ერთი ერთკლასიანი საშინისი-რო სასწავლებლები, რომლებშიც-ც ორასამდე უმწველებია სხვა-სხვა სოფლებიდან მოსარბული;

ამას გარდა კვირიში ორჯერ ამ დაბაში აუბრებელი ხალხი იყობის თავს პარისეკობით და კვირაობით. კარგი იქნება, რომ ამ ვარეზობის სურადლებას მიაკვეციდეს ვიციც ვერ არს.

ვახაშვილი

სამეცნიერო ცნობა

შვედნარე-მეტეველები (პოტანკა). დიდი ღორი არ ავსლა მას აქეთ, რაც მთავრობამ ვერცოვანი უკრადლება მიქცია. მეურნეობის ვაჯრეკლებზეც. ცხლა მიელ რუსეთის სახლწეშობილი დიოქვის სახურავი სკოლებების და ვაჯრეკლების დაარსება. მექანდა სხნს, რაუჭვე მდლდარ ქვეყანაში მეურნეობამ წინ უნდა წიფიფის, მაგრამ მეურნეობის წინ წასაწვედა საქირია, რომ ჩვენ საქავრეკლოში ვამიკვირა ჩამდინებე სამეურნეო ვაჯრეკები ვერხალბები, რა თქმა უნდა ახალი-მას, რომ მდამიო ხალხისათვისაც ხელისაწვლიში ვახსენ. როდესაც საქავრეკო ვაჯრეკებს ან ვერხალბებს ნაკლები ფული ქვეყნა, მაშინ მას მოვებტება ხელის მოშუქრცა, ამბობს რომ ვაჯრეკების ვამომცემლებს, ისე ვამომწერლებს მიეცეთა დიდი შენობა, მარტო ამ ლინისიგებით შენობება მტკარეებში და ბაიბარის ასევე უნდასწრაზინა, როგორც უტყობაც ნავლითაიდ ვერხალბები, სადარეგებობი, ხინწობი და სხვა სახლავარავთ ქვეყნებში. ამ ქვეყნებში იმდენად ვახშირეობდა და დიდაფებულა სამეურნეო ვერხალბავრობები, რომ ყველა უბნობა მუშის ელევა შემხება უყოფელ დღე ვაჯრეკების კითხვისა. ამისათვის, როგორც მდამო ისე ვანათებულ ხალხს, თანასწორდ მისცენ მეურნეობის ვაჯრეკლების მიზანს. რა თქმა უნდა იმისათან ხალხში მეურნეობის უყოფლითის ვერხალბ უნდასწრაზინადილი, ვიდრე ჩვენ საქავრეკლოში. მეურნეობა არის იმისთანა სავანი, რომ ორს და სამ პირს არ შეუძლიანთ ამ საქმის ვანხორცილებინა. აქ საქირია, რომ ყველამ მოქალხის ხელი ხელს და ვერხალბების რჩევით და შევლილი და დიდებენ მიზანს და შესარბლონი მის მოთხოვნილება, რაც საქირია მეურნეობის ვაჯრეკლებისათვის, მაგრამ ჩვენდა საუფრეკობად, ჩვენ საქავრეკლოში ვაჯრეკლებულა ის სენი, რომ ვინ უნდასწრაზინადი კეთილი საყველ-მოქმედო საქმის ვაჯრეკებას, იმას დასწარების მიგობი, ხელს უშლიან საქმეში, ამათ ყველა შრომადი კაცს, ვარგებდა ხალხის და სურვილი საქმეში, მაგრამ როდესაც ჩვენ მიგობავთ სახლავარავითის ხალხს, მაშინ

წვენშიაც უწვევლია მოისპობა ამისთანა მანერეული და ხალხის დაშეკეთებელი სენი. აქედამ მე ვამომწევის ის დასკენა, რომ მარტო ერთი სამეურნეო ვაჯრეკ ვერ ავანდებოდას მთელ საქავრეკლოს, საქირია ვაჯრეკების შეწველობით ვავანდებოთ მეურნეობა ჩვენს მდამიო ხალხში. მე ვიცო ამ ჩემ წერილის მეთიხლებელი ვაჯრეკიან, თუ მდამიო ხალხს მეურნეობის ცოდნის ინტერესი აქეთ, ვაჯრე მეურნეობა ვამიორწერია, მართალია ვაჯრე „მეწვე“ მწვენიერად ასრულებს თავის თანამდებობას, ვიციც რომ ემისი და სკობრა, მაგრამ ამ სასახეგლობა ვაჯრის ბეგრინ არ ეწერავენ, მეტრადე სოფლები, როგორც მეტრესხენებდა მეთიხებულს, თუ სოფლებში იპოვება იმისთანა პირი, რომელსაც კითხვის სურვილი აქვს, ის იქნება მღვდელი, მასწავლებელი როდელ თავადი თუ ახალგაზრდა, თუ ვი იმინეც იპოვენიან, თუ არა მარტო მღვდელი უნდასწრაზინად იპოვება, მღვდელს, რა თქმა უნდა უფრო ვაჯრის წყაიხების სურვილი ექნება, ვიდრე საწვერეო ვაჯრისა, და როდესაც იმისთანა ვაჯრეთა, როგორც „ცნობის ფურცელი“ თავისი სიოფით მითავაგებულა იქნება სამეურნეო ცნობები; მაშინ მღვდელს უნდასწრაზინადი საქმის შეწველობა ვაჯრეკების მთელ სოფლებს მეურნეობის ავარობისათვის, რომ შეშუბით ეს ნაკლი ჩვენ დაქარხნლ ხალხს. მე ვვიცლები პარტიკულად ვაჯრე „ცნობის ფურცლის“ შეწვეობით, მივარეკო ვაჯრის მეთიხებულს ზოგიერთი სამეურნეო ცნობები.

მცენარეები იყოფებიან 4 ოთხ რიგად: 1) ნახევარ-მეტეველები (на полу культурники), 2) მტეველები, 3) ნახევარ-ცნობები (на полудеревьях) და 4) ცნობის ხეები (на деревьях).

ნახევარ და მტევენი მცენარეები ეკეთენი იმისათან მცენარეები, რომლებიც შორიდან მიწის პირად ამოიხეცებიან ხოლმე მრავალკლოებიან. ნახევარ და ცნობის ხეებს ქიეკუფინიან იმისათან მცენარეები, რომლებიც მიწიდან ამოიქცევი მარტო ერთი ღერო (штамб) მეტრად, არაინ ამ ორ არხისის სინადლებად შეიშობება ხოლმე ტრატებთ, კერე მე ამ ვსწერე იმისთანა მცენარეებს, რომლებსაც მოიაჯე ნაყოფი და რომლის ნაყოფიც ვამოსადგენა ოჯახში საკვლად ან სხვა სანსებლების მოსამზადებლად.

არჩილ დარუჯანაშვილი (შემდეგი იქნება)

